

Το θύμα και οι γύπες

του Barikat

Τι μπορεί να έχει στο κεφάλι του ένας άνθρωπος όταν αρματώνεται με ένα καλάσνικοφ και βγαίνει να σκοτώσει σκιτσογράφους, επειδή σατίρισαν τον προφήτη του; Τι μπορεί να έχει στο κεφάλι του ένας άνθρωπος που στήνεται έξω από ένα θέατρο και τραμπουκίζει ηθοποιούς και ανθρώπους του θεάτρου επειδή η παράσταση προσβάλλει τα θεία; Τι σκατά μπορεί να έχει στο κεφάλι της μια κυβέρνηση που με επερώτηση του χρυσαυγίτη βουλευτή Χρήστου Παππά συλλαμβάνει έναν νέο επειδή τρόλλαρε τα “θεία”; Τι σκατά μπορεί να έχει στο κεφάλι του ένας άνθρωπος πρώην πρύτανης πανεπιστημίου, άνθρωπος “των γραμμάτων και της διανόησης”, για να μπουκάρει σε έναν ξενώνα με ασυνόδευτους ανήλικους πρόσφυγες με ένα όπλο, φωνάζοντας “αλήτες πακίستاني σας πληρώνω με τους φόρους μου”;

Όλοι οι παραπάνω έχουν το ίδιο πράγμα στο κεφάλι τους, μίσος για το διαφορετικό που ποτέ δεν κατανόησαν, μίσος για ότι δεν είναι όμοιο με αυτούς. Ψυχολόγοι δεν είμαστε. Δεν μπορούμε να μπούμε σε κανενός το κεφάλι. Πιστεύουμε όμως πως οι δράστες τη στιγμή της επίθεσης στο περιοδικό βγάζανε από μέσα τους χρόνια καταπίεσης από την Γαλλική κοινωνία που τους είχε στο περιθώριο, που τους μεγάλωσε η ίδια με φόβο και μισος. Από τη μια η δύση, από την άλλη η ανατολή. Άλλος πολιτισμός, άλλη θρησκεία.

Γύπες

Βλέπουμε τις τελευταίες μέρες όλους τους “ενάρετους” αυτού του κόσμου να πραγματοποιούν συγκινητικές δηλώσεις για το Charlie. Από την ακροδεξιά Λε Πεν η οποία ταυτίστηκε με τα θύματα και έκανε δηλώσεις για το κατά πόσο κινδυνεύει και η δική της ασφάλεια. Στον δικό μας Πρετεντέρη ο οποίος στο δελτίο των 8 σήκωσε μπάνερ με το Je suis Charlie. Μας θυμίζουν εκείνα τα κροκοδείλια δάκρυα για τον Παύλο Φύσσα. Για τον Σαμαρά δεν είναι παρά μια δικαίωση, δικαίωση για τους φράχτες, δικαίωση για τις ελληνικές λαμπεντούζες, δικαίωση για τις νάρκες. Μια δικαίωση όλων αυτών που καλλιεργούσαν την ξενοφοβία και την ισλαμοφοβία στην Ευρώπη. Με φράχτες, με αστυνομίες, με στρατούς, με Frontex, με γκέτο.

Δεν μπορούν να καταλάβουν πως το ξένο δεν χρειάζεται περιθωριοποίηση και γκετοποίηση, πως το ξένο θα μείνει ξένο αν μόνο του μείνει. Αλλά αυτοί, είπαμε, ότι είναι διαφορετικό το φοβούνται και το μισούν. Επίθεση κατά αυτών που θέλουν να δώσουν ιθαγένεια στους μετανάστες εξαπέλυσε από το twitter ο Γεωργιάδης. Την ίδια στιγμή ένα άλλο στέλεχος της Ν.Δ., μπούκαρε σε ξενώνα ανήλικων μεταναστών με ένα περίστροφο στο χέρι, αρνούμενος να πληρώνει με τους φόρους του, τους τρομοκράτες του μέλλοντος.

Θυμα

Για άλλη μια φορά ο κόσμος της αξιοπρέπειας έπεσε όρθιος. Με το κεφάλι ψηλά. Αυτή τη φορά οπλισμένος με πένα. Από τους σκιτσογράφους οι οποίοι δεν κάνανε πίσω στις ιδέες της σάτιρας και της ελευθοροτυπίας, κόντρα σε μια Γαλλική κοινωνία συντηρητική με τα ακροδεξιά αντανάκλαστικά της να διογκώνονται. Για να συναντήσουν τον Παύλο Φύσσα που έμεινε, για να φύγουν οι δικοί του, βάζοντας φρένο με το σώμα του σε μια σοβαρή Χρυσή Αυγή που μέχρι τότε ερχόταν πολύ πιο απειλητική απ' ότι σήμερα. Μέχρι τις Κούρδισες αντάρτισες που με το όπλο στο χέρι, χωρίς την βοήθεια της δύσης δίνουν έναν αγώνα και για εμάς, κόντρα στον μεσαίωνα του ISIS.

Je suis Charlie?

Που ήταν όμως οι όλοι αυτό οι ενάρετοι τόσο καιρό; Γιατί δεν φωνάζουνε όταν άνθρωποι πνίγονται κάθε εβδομάδα στο Αιγαίο; Γιατί δεν φωνάζανε όταν ένας νέος κόντεψε να πεθάνει κάνοντας απεργία πείνας, διεκδικώντας το νόμιμο διακαίωμά του να σπουδάσει; Γιατί δεν φωνάξανε όταν στη Μανωλάδα μετανάστες εργαζόμενοι σε φραουλοτσιφλικάδες - καουμπούδες διεκδίκησαν τα δεδουλευμένα τους και για απάντηση πήραν σφαίρες; Γιατί δεν φωνάξανε όταν Έλληνας με "Ε" κεφαλαίο βίασε σκότωσε και έκαψε το θύμα του στη Ξάνθη; Αυτοί θυμούνται να φωνάζουνε για τον "άνθρωπο" όταν θα κερδίσουν κάτι απο αυτό. Για το Charlie Hebdo, αν η "δύση" το παίξει καλά μπορεί να κερδίσει κάποιον κερδοφόρο πόλεμο εναντίον της ανατολής. Για την ώρα έχουν ήδη κερδίσει στο κομμάτι της ισλαμοφοβίας, κέρδισαν την περιστολή της ελευθερίας στις Ευρωπαϊκές μητροπόλεις. Αθρώνουν τους μπάτσους που θα αδειάσουν γεμιστήρες πάνω σε μαυριδερά κορμιά, για τους ξυλοδαρμούς που έρχονται από Χριστιανούς σε μουσουλμάνους, για τα καμμένα τζαμιά. Για τη Μυρτώ που βιάστηκε στη Πάρο κέρδισαν την άνοδο της Χρυσής Αυγής, καλλιεργώντας σε μια ολόκληρη κοινωνία τον φόβο και το μίσος για το διαφορετικό.

Σε Ευρωπαϊκό επίπεδο για άλλη μια φορά η ισλαμοφοβία και ο ρατσισμός βρίσκονται σε άνοδο. Το θύμα είναι ξανά η αξιοπρέπεια, η ελευθερία, η δημοκρατία. Το επόμενο διάστημα μπορεί να υπάρξουν κι άλλα θύματα. Μπορεί το χτύπημα να γέννησε έναν νέο Μπρέιβικ έτοιμο να σκοτώσει για να σταματήσει η εισροή μεταναστών, μπορεί οι 80.000 αστυνομικοί στο Παρίσι να γέννησαν άλλα δυο αδέρφια έτοιμα να θυσιαστούν για τον Αλλάχ.

Στην Ελλάδα όπως όλα δείχνουν η αριστερά θα νικήσει τις εκλογές. Η Ν.Δ. αυτή τη στιγμή έχει μπει για τα καλά στην προεκλογική περίοδο. Ο Σαμαράς ξεκίνησε την εκστρατεία του επιθεωρώντας τον φράχτη στον Έβρο. Χθες, υψηλόβαθμο στέλεχος της και πρώην πρύτανης του ΑΤΕΙ τραμπούκισε με όπλο παιδάκια πρόσφυγες - πιθανότατα έχουν ζήσει και έχουν γλιτώσει από την κόλαση. Η εκστρατεία της, δεν διστάζει να χρησιμοποιήσει το Charlie, και το πολύπλοκο θέμα της μετανάστευσης προεκλογικά. Διάφορα στελέχη της, χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για τη τραγωδία στο Charlie Hebdo, ξέχασαν τους φασίστες που τραμπούκιζαν καλλιτέχνες στο χυτήριο επειδή έβρισκαν την θεατρική παράσταση προσβλητική για τα "θεία", ξέχασαν τον γέροντα παστίτσιο που επειδή τρόλλαρε τα "θεία", συνελήφθη. Ισλαμοφασίστες, χρυσαυγίτες και ΝΔ υπηρετούν το ίδιο πράγμα: σκοτάδι και μεσαίωνα. Το φως όμως επικρατεί του σκοταδιού, η ελπίδα νικάει τον φόβο, η αγάπη νικάει το μίσος.

Να ζήσουμε αλλιώς.